

A black and white photograph showing a group of approximately ten people standing outdoors in what appears to be a field or a rural area. In the center-left, a man in a dark suit and a striped tie is pointing his right hand towards the left side of the frame. To his left, a woman in a light-colored coat and a patterned headscarf is looking in the same direction. Further left, another man in a suit and tie is visible. To the right of the man pointing, there are several women, some wearing headscarves and coats, looking towards the right. The background is somewhat blurred, showing some trees or bushes. The overall tone of the photograph is historical or documentary.

учун аввал ҳордиқ маскани
—Кўркам дала шийнони ке-
рак. Унинг атрофидаги бир
парча ерга кўкат, сабзавот
экиб қўйганга нима етсин.
Мол сақласанг сут-қатиқ,
гўшт бўлади. Қани унда бри-
гада аъзолари ишлаганини
қўй — Мингқойил ақанинг
қўй кўзлари қувончдан қақ-

область ёки район санъат-
корларини тақлиф этиш
шарт эмас. Ҳар бир қишлоқ-
талантлар топила-
ди. Мана, Мамадади ғиж-
жакчи ва Қарим Маллаев.
Уларнинг санъатларидадан
баҳраманд бўлиш учун об-
ластинг бошқа жойларидан
муҳлислар келиб туришда.

кирган. Отаси Мардай ақ-
асли Истара қўлида туғи-
либ, пахтакорлик касбини
эъёзолаган.

Мингқойилни бригадир-
ликка тайинлашди. Унинг
худди отаси меҳнат қилган
Истара, Оқжар ва Навбўтоқ
қишлоқлари оралиғидан да-
лали беришди. Илгари бу е-

ПАХТА

наб кетди. — Биз ҳам ҳафта
мол сўйиб аълоҳаримиз бил-
лан узаро тақсимлаб ола-
миз. Тўғри, ҳали дам олиш
учун барча шарт-шароитни
яратиб олганимиз йўқ. Лекин
шунга интилаймиз!

Мингтоғлила ақа ҳақ. Ода-
лардан фақат иш талаб қил-
масдан, уларга нормал ша-
роит ҳам яратиб бермоқ —
долзарб масала. Уларнинг
йўриқдаги дардини тинглаб,
мушкулени осон қилиш йў-
лини қидирмоқ зарур. Мада-
ний хизмат кўрсатиш учун

KOP TA

Ленин йули райониди 300 дан ортқи бригада бор. Лекин уларнинг бармоқ билан санарисизгина дада шийнони эмаскуд. Шийноли бригадалар шийносизларга қараганда аича илгор. Демак шийнамгина, қулай бўлганда шийнонида хосият катта. Бригадир Мингқобил ака. Мардаев шундай фифра.

Тугри, мўл хосил олиш учун бунинг ўзи етарли эмас. Аввало, пахтага меҳр керек. Ипак пахта меҳри Мингқобил акага сўт билан

АБИЯТИ

тига исбатланган бул куйнларга
этиборсизлик ҳамон дил
нинг бир четига турар, кунгиз
лини огритар эди...

Ранжика, Зулайхо! Сен
сандайлар қадрини билмаган
кишилардан нимами ҳам ку
тил билди. Партиямизни
даватламининг эли олди
б, талаби — оддий меҳнат ки
шинин қадрларш, уни эъло
лашлар. Бу талабни ёддан
чиқарган раҳбар ҳеч қачон
узоққа бормайди. Сен эса,
Сен ҳали кўп ишлар қила
сан, кўп зафарлар қучасан.
Мен бунга аминман, Зулай
хо!

Сенга чексиз ҳурмат ва
таъзим билан:

Абдулқасим
МАМАРАСУЛОВ

Жиззах области

наб кетди. — Биз ҳафта
мол суғиб аъзоларимиз би
лан ўзаро тақсимлаб ола
миз. Тўғри, ҳали дам олиш
учун барча шарт-шароитни
яратиб олганимиз йўқ. Лекин
шунга қарамай...

Мишқибди ака ҳақ. Одам
лардан фақат иш талаб қил
масдан, уларга нормал ша
роит ҳам яратиб бермоқ —
долзарб масала. Уларнинг
юрагидagi дардини тинглаб,
мушкулани осон қилиш йу
лини қилдирмоқ зарур. Мада
ний хизмат кўрсатиш учун

Лейин йули районда 300 дан ортиқ бригада бор. Лейин уларнинг бармоқ билан санарлисига дала шийонини маъмул. Шийонли бригада дала шийонисизларга қараганда анча илгор. Демак шипагинга, қулай бўлган дала шийониди ҳосият катта. Бригадир Мингқобил ака Мардаев шундай фикрда.

Тўғри, мўл ҳосил олиш учун бунинг ўзи етарли эмас. Аввало, пахтага меҳр керак. Ипак пахта меҳри Мингқобил акага сўт билан

лар Буденнинг номидаги соҳа-
хоҳга қарашли бўлиб ҳисоб-
33 центнергача кўтарилади
эди.

Мингқобил совхоз раҳбар-
ларида кўпроқ эр суратда
Ахир, ҳужалик ҳам рўзғор
деди, ахир. Унга пахта ҳам
тоғи ҳам, беда ҳам керекди.
Уш экипларнинг еттишарини
вақти-вақти билан алмаш-
тириш экинчи эди.

Унинг тақдирини раҳбар-
ларга маъқул тушди. Унинг
120 гектар майдон берилди.
Ана уш йилда мобайнинг

у пахтадан гектар бошига 60 центнергача, галладан 60 центнергача ҳосил олди.

Биз шийпондан чиқиб, дала йўлига тушдик. Кечагина кўсақлари шода-шода исирга таққан ғўзалар эндиликда минглаб юлдузлар

Кеңг пахтазорда икки «зангори кема» пахта терипти. Уларнинг бирини бригадирнинг ўғли Хўжабек Мардаев бошқарибди, иккинчисини эса Салом Маллаев. Улар ҳосилнинг 90 процентини машиналар ёрдамида териб олишга аҳд қилишган.

Машина териб кетган майда-чиркиларни ҳам теримишди. Майда-чиркидан Кундуз халоватини, кечаларни фароғатини тарк этган бригада бошлиғини гоҳ машина терими бошидоқ, гоҳ теримчилик орасида, хирмон жойу — қабул пунктида учратганингниз мумкин.

Пахта учун кураш нечоғли кескин бўлмасин, бригада бошляғини шуғулликтик курастин. Тун бўйи ором олмасан бўлса-да, ар-

галаб соқол қириб, ювиниб-
тараниб юради. Баъзи ер-
ларда «биз пахта теряпмиз,
ингим-терим пайти уст-боши-
мизга қарашимиз шарт
эмас», деб юрганларни ҳам
умуратдик. Бу ҳақда Минг-
қобил аканинг фикри аниқ.

— Пахтакорнинг табияти
нозик. У ҳаминча покнза юр-
моғи, яхши дам олиб, унум-
ли меҳнат қилмоғи дотим.
Шундагина иш пала-партиш
бўлмайдй. Бунинг учун им-
кониятлар бор. Энг муҳими,
пахтакор ўз сўзнда қаттиқ
турсин! Пахтакор меҳнат
майдоғи бўлиш билан бир-
га оромгоҳга ҳам айлан-
син. Шу сабабли ҳам мана
паламнмиз 80 фоиз бўлиб деб
қолди. Пахтакор нима ет-
син!

Биз кўп кўжаликларда
бўлдик. Синхон Шеробод
қўларнда Мирқожибл Мар-
даевдег пахтакорларини кўп-
лаб учратдик. Уларнинг ҳам-
маси ҳам пахтани ўз боласи-
дег азиз қуришади, севиб
ардоқлашади.

«Шу кунларда пахтазор
жасорат майдони», дейлади
Ўзбекистон Компартияси
Марказий Комитети, Ўзе-
бекистон ССР Олий Совети
Президиуми, Ўзбекистон
ССР Министрлар Совети-
нинг Мурожаатида. Бу ил-

омоахши ҳужжатдан руҳланган бригада аъзолари барча куч ва имкониятларини еттиштирилган ҳосилини нобуд қилмай йиғиштириб олишга қаратилган. Терим машиналари, барча ишчи куچлари ана шу муҳим ишга сафарбар этилган.

Хеч шубҳа йўқки, бригада пахтакорлари бу йил ҳам анимата олинган мажбуриятини шараф билан ундайдиқлар!

Н. НОРМАТОВ.

«Ўзбекистон адабиёти ва санъати» газетасининг махсус мухбири

Х. ХУДОҚУЛОВ.

Сурхондарё область «Ле-нин байроғи» газетасининг қолқими.

Бу ИИЛ Сурхонда ё
иссиқ келди. Пах
қанчаллик иссиқсевар бўл
хам, ортири ортиқ экан. Ҳ
силнинг бир қисмини кўйд
риб юборди. Ингичка тола
пахта ниҳиж бўлади. Деҳқ
унинг ҳар бир навига алоҳ
да-алоҳида муомала қилиш
ерак. Ас ҳолда, ҳосилини
баракаси бўлмайди. Ингич
ка толада пахтанинг «Т
миз-14», «Ашқобод-25»
навлари Сурхон шаронин
ава мослашли.

Биз Ленин аёли райони
хўжалик қўшниҳасари кесар
миш, бу йилги ҳосил қанча
лик, маҳсулқатли меҳнат ва
зига бунёд бўлганлигини чу
қур ҳис қилдик.

Бригадир Мингқўблай Ма
даев қасрга қара ҳам, си
билан пахта териш таппаш
ди. Бедига этак боғлаб ол
ган.

— Туш бўлди, меҳмонлар
Бир пйёла чой ичиб кетин
лар, — деди у атрофи то
зор билан қўрашаб олнинг
даш шийнонига ишора қи
либ.

Иш кўп, қуш, узр. Бош
қа пайт. Қўшни совхозга у
моқчи эдик.

— Ҳозир туш пайти

Ишингиз битадиган жойда
гилар ҳам тушлик қилиш
дику, —деб кистовга ол
бригадир.

Шийлон мўжазгина
затилган. Соя-салгин ж
ларга гўртта чорлоя қўй
либ, атрофига сув сеппага
Чекнадаги чорлояда ўтирг
икки киши бизга пешив
қилди. Ёри Мамадали ги
жакич, иккинчиси эса бах
— шоир Карим Малла
оқан.

Тўғрисиини айтганда, и

пони ўтириб роҳат қилди.
Бригада аъзолари билан
бракниқанда Мамадалининг
жаққилини сеҳрири оҳангига
рини эшитдиқ. «Келин ойи
«Қиз таърифи», «Ола ту
қиз»ни оқолади. «Ялла
«Эрим» каби ўғлаб қуйлар.
ин, Қарим Маллаевнинг «И
тарам», «Тоғ сайри», «Қи
сулу», «Юрганиқда ўт бў
са» каби термаларини мий
қиб тингладик.
—Баъзи бригадирлар я
ши ҳосил олмаётганларга
дад қолмади. Баъзилар
қизилмаслашдиқ, тирашди.
Мен уларга дам олишни ти
ри ташкил этишни масла
бераман. Ахир, мадан
дам олиш—мўл ҳосил эти
тириш омилиридан. Бунин

ШУХРАТ

ШОДЛИК

Шодликининг эшигин қоқмаган куним
Бекилиб қолгандек бўлади йўлим!
Шодлик деб туғилдим,
Шодлик деб ёндим,
Шодлик деб манглайм сийлади элим!
Кунда бир шодликини кутиб яшайман,
Кунда бир шодликка режа ташлайман.
Кунда бир шодликка қонмаса дилим,
Ҳаётим шу ондан қайта бошлайман.
Қайтадан бошлаган ҳаётим яна
Шодлик деб киради жангга мардона.
Шу жангда кўз юмсам дегайсиз дўстлар:
— Шодликининг қурбони шу шоир, ана!

Эй чўққи! Осмонда керилавермай,
Она ер — пойига салом бериб тур.
У сени ағдариб, тошларга урмай,
Бошда кўтариб турибди мағрур!
Эй, дарё! Ўшқириб ҳайқиравермай!
Она ер кўксига салом бериб тур.
У сени очкўздек бағрига сўрмай,
У дейди: — тўлиб оқ, боғ-роғларга юр!

Эй, куёш! Юксакдан боқма кеккайиб,
Сафдошинг меҳрибон ерга салом бер.
Ҳарорат, нурунгни кўксига ёйиб,
Гул қилиб яшнатган ушбу Она ер!

БИРГА—БИРГА ЁН

Бағримга ўт ташлаб нега қочасан,
Ё ўзинг қуйишдан қўрқдингми ногоҳ?
Дединг-ку, чин севсанг жондан кечасан,
— Йўқ, сувга кетялман, яқини булоқ?
— Қўй, ўтни ўчирма, ёсини гуриллаб,
Сен қўрқма, ўтимдан қуймайди жаҳон!
Гар раҳминг келаркан, турмасдан қараб,
Ёнимга келгину бирга-бир ён!

АРДОҚЛИ БИР СЎЗ

Мен шундай бир сўзни биламан, эркам,
Бошқага бу, сўзни айтмайман ҳеч ҳам!
Бу сўзни юрагим сақлаб юради,
На ўзга бировга раво кўради!
Бу сўзини қадрига биласан яхши,
Бир марта айтади уни мард киши!
Бу сўзни ошқора айтгунча то,

Умр ҳам ўтиши мумкин дур ҳатто!
Бу сўзим нурдек соф, ҳаётдек қиммат,
Бу сўзим Тақдирдан менга бир ҳиммат!
Истасанг, шу сўзни айтаман ошқор
Эй, менинг қалбимга шуъла соғанг ёр!
Шоядки, қадрига етолсанг сен ҳам!
Шу сўзни иккимиз кўришсак баҳам!
Бу сўзим «севи»дир, суйдим деганим,
Бошимни йўлингга қўйдим деганим!

ШУ БУЛОҚДАН ИБРАТ ОЛИ

Губорини ер ичра ташлаб,
Қайнаб чиқмиш тин-тиник булоқ.
Сувларига гар тегизсанг лаб,
Қалбинг дейди: қандай маза, оҳ!
Сен ҳам худди булоққа ўхшаб,
Губорингни ичинга қолдир.
Дўстлар келсин қошинга хушлаб,
Сен уларнинг меҳрини қондир!
Ўз чехранг ҳам очилар шунда,
Дўсту ёр ҳам бўлади хурсанд.
Минг яшариб бу нурли кунда,
Фикринг бўлар эзулликка банд!
Шу булоқдан, дўстим, ибрат ол,
Шу булоқдек доим тиник қол!

ШЕЪРИЯТ

Қамбар

УТАЕВ

ЛЕНИН ВА ХАЛҚ

Очарчилик. Ленин ишлар,
Милтирайди жонсиз шам.
Унутган у туз тошини,
Тунари ҳам олмас дам.
Қасофат бу очлик пайти
Болаларни ўйлайди.
Халла тугган ночор кампир,
Боболарни ўйлайди.
Ичкарига тўрт-беш дехқон
Сўрашади ижозат.
Ленин иссиқ кутиб олар,
Азизларим, марҳамат!
Халтасини секин очар,
Тортиниброқ бир дехқон.
Бошқалари лаб ялашар:
Совга қилиб келдик нон.
Қаранг, чекка қишлоқларда
Тарқалган кўп шум хабар.
Ленин нонсиз қолган эмиш,
Турмуши эмиш ночор...
Ленин узоқ суҳбатлашар,
Стол усти—дастурхон.
Гўё чоллар назарида
Нонга тўйғандай жаҳон.
Сўлақлари оқар, бироқ
Нонга йўқдир иштаҳа.
Пайт келади тўйиб яшар
Дунё халқи, дер даҳо!
Хайрлашар: — дехқонларга
Салом айтиб қўйингиз.
Ҳал бўлади бу масала,
Обод бўлар уйингиз!
Қиш қарсиллар. Ленин ишлар,
Туниб ёнар жонсиз шам.
Тинмай ўйлар. Тинмай ёзар,
Совуқда ҳам олмас дам.
Чор қўтурган. Зулмат аро
Ночор халқнинг турмуши.
Боилар яшар иссиқ уйда,
Қашшоқнинг зўр ташвиши.
Дохий халққа нур бахш этиш
Чорасини излайди.
Совуқ замон... У инқилоб
Офтобини кўзлайди.
...Мумкинми, деб кириш учун
Сўрашади ижозат.
Ленин иссиқ қарши олар,
Азизларим, марҳамат!
Ийманиброқ бошланар гап
Салом-алик сўнгида,
Қаранг, роса ишларимиз
Келиб қолди унгида.
Владимир Ильич, Сизни
Истаб келдик йироқдан.
Мана бироз қишқил ўтин,
Олинг деймиз, юракдан!
Иссиқна жойда ишланг
Доб сўраймиз ўтинини.
Эшитмади биз Лениннинг ҳеч
Қолмади деб ўтин...
Ташқарида деворларни
Ялаб ёз бўзлайди.
Ичкарида олов ёнар,
Ленин дилдан сўзлайди...
Тингловчилар ҳаёлида
Дунё нурга тўлайди.
Дохий дейди, азизларим,
Порлоқ замон бўлади.
Ўт олади зўр инқилоб,
Чекинмайди кетинга...
Зор бўлмайди ҳеч ким нонга,
Зор бўлмайди ўтинга.

СИМЛАР

Симлар куйлар,
Симлар сўйлар —
Қўчаларни чароғон этганини?
Йироқларга нур элганини?
Нозик елкаларга захматни юклаб
Борлигини тоққа тутганини?
Туналарга бағридан берай деб офтоб,
Узоққа бош олиб кетганини?
Нимани куйлайди,
Нимани сўйлайди,
Ена-ёни тизилган шашқатор симлар,
Танасида тўла нурли тилсимлар?
Уралиб симёғочлар қулоқларига
Айтаётган каби дил қўшгани?
Улкамининг яқини йироқларига
Доим ланг очгандай меҳр эшигини...
Мақсади—Ватанини нур билан қучмоқ,
Танига юкса ҳам зангининг иллати,
Эзуллик йўлида ёқади чироқ,
Симлар қувиб борар зулматини...

ТИНИҚ саратон осмонининг тоққа ту-
таш этакларини алангалатиб турган
қирмизи шафак сўниб, тоғ ўрнатлари
узра қуёш мўралди. Анвар, елкасида этюд-
ник, қўлтиғида мойбўёқ учун махсус ишлан-
ган бир жудт картон, кўзларини қисганча бу
манзарага маънос термулиб қолган, чеҳ-
расида алам ва ўқинчи нфодаси қотган. Шу
тобда у ўзини ҳамда дўсти Мирвали ва унинг
серзавқ, сершоқини жўраларини ич-ичидан ян-
моқда эди...

Анвар қишлоқ ҳаёти билан ақидан тани-
шиш мақсадида ўтган кун Мирвалини юра
тортиб келган эди. У келган оқшом Мирва-
ли кўнгил етар жўраларини уйига қорлаб,
унинг «шарафига» тизза бўйи зиефат берди...
Анвар кеча елкасида этюдник осиб дала-дашт
айланди, унинг таъбири билан айтганда, дил
тортар манзаралар қидирди. Соҳ соҳилидан
турни қирмизи тоғ манзарасини ёшиб фикр
ни ҳам кеча бошига келган. У чимзор соҳил-
да кечгача қолиб кетди... Намозгарда қиш-
лоққа қайтганда, Мирвали ювиниб-тараниб
пойлаб турган экан... Анвар обдон чарчаган-
лигини баҳона қилди. Мирвали оёқ тираб
олди.

—Ия, нималар деясан, жўра? Айтилган
жойга бормасан... Бунақада одамни утга қў-
санку,—дея қишлоқ одатларини рўқча қилиб,
ҳали эртага ўрқойиб, индининга Турди қора,
улардан сўнг Тўйчи, Бердикул, Носир, Чори
деган жўралари меҳмонга чақиришини, ҳозир-
дан навобат таллашиб юришганини гурур бил-
ан алоҳида таъкидлади.

Гирди баланд пахса девор билан ўралган
ҳовлига кириб боришганда Ўзбекистон чоғли
йигит сувада карта чийлаб ўтиришган экан.
Уни қўймай турга ўтқазди. Анвар, қў-
ли кўксига, йигитлар билан бир-бир сўрашиб
чиққач, зимдан ҳовлини кўздан кечирди. Ҳов-
ли саранжом-сарилта. Ошхона бурчигадаги
ёшга ўчоқда қозон бил-қил қайнайди. Жо-
шига гарди пешонабоғ тангитган ёшгина бу-
шон ўчоққа гўзапоё ташлайди. Сал берида
уч-тўрт ёшлар чамаси, бошдан-оёқ тулпоқча
беланган қора кўз болакай бармоқ суриб «но-
таниш амак»ни қизқисиниб кузатади. Ҳовли-
да фақат қишлоққа хос кенглик, озоёйишта-
лик, эркинлик ҳукм сураб, ҳатто худдаи бо-
шини оёқлари устига қўйиб, ариқ бўйида мур-
раётган ҳайбатоб ит ҳам кенг дунёнинг эр-
касидек кўринарди кўзга...

Анвар шаҳарда туғилиб ўсган. Тошкент ат-
рофларида кўп кезган бўлса-да, лекин узоқ
даштарда бирон марта бўлмаган эди. Қаш-
қадар деганда — йилда бир марта, кун ис-
сиқ бўлишга қарамай, эгинда қора кўстум,
сандиқдай бесунақай катта чамадонни ёнгоқ,
майиз, чилон жийдага тўдириб, кўрга ҳас-
салай, тепада қўнғирқоб бўлишга қарамай,
эшини гурс-гурс қоқиб, уйга довулдай ки-
риб келадиган дев қомат, ҳабабдай қоп-қора
хизматдош дўсти Мирвалини тушунарди. Мир-
вали ўзи билан дашт эркинлигини, ёвқурли-
гини ва яна аланималарини олиб келади. У
келгани билан шинам квартираси бирдан тў-
либ қолгандай бўлади. Мирвали тўрда чорда-
на кўриб, «Ҳой, жўрам-ий», деб гурунғ бош-
лайди. Эшикдан бошларан бош суқидек бўл-
са, уларни қаққиб олиб, тиззасига ўтқаз-
ди, тарелаларда, кўрғазмага қўйилган хил-
хил ширинликлар билан чўнтақларини тўла-
зади. Болаларни яхши кўради. Уттига чи-
май олти ўғилнинг отаси. Ҳар шаҳарга кел-
ганда чамадонни турли мотоларга тўдириб
кетди. Тўй мотоси ўтмасмиш. Кета турниб:
«Жўра, сенам одамдай бўлиб мундай биз то-
монларга ўтгин»,—дея қаттиқ танинлайди.
Анвар: «Хўш» дейди. Уи йил бошларида «хўш»
деб келди. Ниҳоят, мана ўн биринчи йил ко-
расини кўрсатди. Анчадан буён қишлоқ ҳа-
ётини, пайзажлар ишлаган ниятида эди.
Лекин қишлоқдаги тонгатор зиефатларини ҳи-
собида олмаса экан...

Қишлоқ йигитларининг гурунғи содда, қа-
даҳ сўзлари ҳам шу хилда. Ярим ой бурун
даврадагиларнинг бири ўғил, шунчаки ўғил
эмас, қўнқордай ўғил кўрган экан, бир қа-
даҳ ўша ўғилнинг деддай йигит бўлиши учун,
яна бир қадаҳ яқинда уйланган йигитга бир
ҳовли фарзанд тилаб кўтарилиди. Хуллас, ҳар
бир қадаҳга дунё-дунё тилак жамланган...

Шу тариқа тун оқанда тарқалишди.
Анвар шуларни ҳаёлидан ўтказиб, хийла
вақт сукутга ботиб ўтирди. Кейин: «Бугун
бўлмаса, эртага бўлар»,—дея ўзини овутиди.
Этюдникка картонлардан бирини ўратиб иш-
та тушди... Кеча бошланган картинада қар-
шидаги манзара — соҳ соҳилидан кўз ўзоқ-
даги кир этакига қадар естанган кўм-қўқ пах-
тазор пайкали, пайкал узра елкали қайиқ-
лардай оқариб турган дала шийпонлари, тур-
фа баҳор чечакларидан сочилиган қолқозчи-
лар, кўйиш тутун пурқаб сўзиб юрган чопиқ
тракторлари ва яна кўп нарсалар тасвирлан-
ган эди. Манзара ҳали анча-мунча ишловни
тақозо этарди.

...Мўйқалам картина юзини сўнги бор сий-
лаб ўтганда, кун қиёмга келган, борлиқ тан-
дирдек қизимсоқда эди. Анвар этюдникнинг
бир парча соясига бошини тортиб, юмшоқ чим
устига ўтирди. Теваракка хотирхана, енгил
қайиқ билан разм солди. Юз оқимча қўй-
лайди, кўҳна тегирмон харобасига қамти қад
ростлаган балх тут соясига, синиқ тегирмон
тош устида, пайкал тарафга қўз тикканча,
чўнқайиб ўтирган болакайга кўзи тушган, хи-
ёл аналанди. Чўнқи у болакайни кеча ҳам
худди шу ерда, шу алфозда кўрган эди-да.
Азабдорин қизқинчилигидан эмас, шунчаки
ҳамсуҳбатга мойиллик истаб, оғзинга бармоқ
сўчиб, хуштан чалди болакай алт этиб қара-
ган, қўлини тўлади. Болакай истамайгина
ўридан турганда тегирмондан беридаги ли-
қилдан, илгичка ёғоч кўприкдан ўтиб, соҳил
бўйлаб кела бошлади.

— Ассалом, — деди у этиб келгач, нега
чақирдингиз, деган оҳангда. Болакай саккиз-
тўққиз ёшларда, қарашлари жиддий, янгида-
ги чўқурчаси чеҳрасига гоят ярашиб тушган
эди.

— Салом, — деди Анвар унинг турсикчан
танига эътибор бериб. — Ўх-хў, бу роса қо-
райибсан-ку, а? — Болакай нидамагач, қўли-
ни чўзд: — Кел, танишамиз. Анвар.

— Берди, — деди болакай қўл бериб.

— Бу ерда нима қилиб юрибсан, Берди-
вой?

— Ўзим, — деди у, истамайгина.

— Бу, бир чўмилибмизми?

— Йўқ.

— Қара, сув қанчалик тиниқ! — Анвар
ечина бошлади. Болакай бошда унга ишон-
чирмай қараб турди-да, сўнг шовиб эътироз
билдирди:

— И, бунда чўмилиб бўлмайди... Салим
оқиб ўлган бунда! Чўмилиман! Чўмилидиган
қўй хув адоғда.

Нормурод НОРҚОБИЛОВ

ҚУЁШ БОТМАЙДИГАН
ЮРТ

ҲИКОЯ

Б У ГАПДАН Анварнинг юрагига ваҳм
оралди. Ҳақиқатдан ҳам сойнинг тор
ўзанидан сув қайнаб, пишқириб оқар.
«Қириққа яқин жойда сувдан йўгон-йўгон то-
мир қозиларининг боши чиқиб турар эди.
Аммо у ечилиб қўйган, қайта қийинишга
уялди. Таваққалига сувга калла ташлади.
Сойнинг теранлигини, оқини шиддатини ту-
йиб, юзга талпинди. Шунда ўзининг оқиб
келатганини англади. Қирғоқ бўйлаб, рағи
ўган қўйи, югуриб келатган болакайни кўр-
ди. Жон ҳолатда қирғоққа талпинди. Сувга
бош эгиб турган мажнун толга шалпа ёпиш-
ди. Болакай тиззалатганча, қўлини чўзиб, ал-
ланарса деб қичқирар, чамаси «Қўлингизни
беринг», дер эди. Анвар толга тирмашиб, хар-
силлаб-гурсиллаб қирғоққа чиқди.

— Сиз эси йўқ одам экансиз, — деди бо-
лакай катталардек терганиб. — Оқиб кет-
сангиз нима бўларди?!

— Оббо сен-ей... — дея Анвар ёлғонданам
уз сўраган бўлди, болакайнинг елкасидан қў-
чи эркалади. У болакайни ёқтириб қолган
эди.

Улар этюдник ёнига қайтишгач, болакай
картина билан қизқисиниб қолди. Анвар ве-
лосипед рулига осилгич туғунин олиб ёзди.
Унда уч бош ўзим, тўрт-бешта помидор, ян-
кига суви қочган нон (Мирвалининг камсуқум
хотини унинг эрта кетишини билб нонушча
сини тузиб қўйган) бор эди. У нон ушатиб
болакайни чақирди. Болакай келиб, унинг
қолқисига чўкаркан, бош бармоғини миҳ қи-
либ.

— Расмини мана мундай чизибсиз! — деди.
У олдинги ҳолатига сира ўхшамас, чеҳра-
сидан жиддийлик, маъносилк йўқолиб, ҳақи-
қий болага айланди.

— Сенинг ҳам расмингиз чизилми? — деб
сўради Анвар, ундаги ўзгаришини пайқаб.

— Ўзимга ўхшатиб-а? — Болакай ишон-
қирамади.

— Ҳа, худди ўзингга ўхшатиб.

— Майли.

Анвар туриб, этюдникдан блокнот, қалам
олиб келди. Жойига ўтириб нон қавлаганча
оқ қозғоз юзига қалам юргиза бошлади. У бо-
лакайнинг расминини чизиб бериб уни қувон-
тирмоқчи бўлди. Бирдан ишдан тўхтаб озги-
га бир шингил узум солди-да, болакайга узоқ
тиклиб қолди. Сўнг сакраб ўридан турди.
Болакайга тегирмон томонда тўстаман тушиб
ётишни буюрди. Шу тобда милсидан янги асар
композицияси пишмоқда эди: бўлгуси бу кар-
тинада чимзор соҳил, болакай, кўҳна тегир-
мон, кун ботиш томонда зароб милс живир-
лаб турган қишлоқ ақсаллини лозим эди...
Анвар этюдникка янги картон ўратди.

... Болакай бардошли экан, кун пешинга
етгунча чидаб берди. Сўнг мудраб кетди. Гап-
га тутиб чалгитиш керак!
— Берди, бу йил нечанин синфга ўтдинг?
— Угча.

— Расм чизибга қизқасанми?

— Ҳа.

— Чизган расмларинг кўпдир-а?

— Кўп.

Расмини Т. САЪДУЛЛАЕВ чизган

қа расмлар ҳам шу хилда, мазмун битта —
ота, она, болакай ва офтоб...
— Нега офтобни боғлаб қўйдинг? — дея
ҳазиллашди Анвар.
— Ботмасин деб.
— Нима?
— Ботмасин деб, — деди болакай жид-
дий, чало тўла товоқни кўтариб келаркан.
— Қиз, — деди Анвар ўша ҳазил йўси-
нда. — Барбир ботаяпти-ку!

Болакай саволга савол билан жавоб берди:
— Кун нега ботади, а? Ботмаса бўлмай-
димми?

— Энди бу табиятнинг иши-да, ботади, чи-
қади, ботади. — Анвар бундан тузуқроқ жа-
воб тополмади.

— Мен табият бўлганимда офтобни ҳечам
ботқизмасдим!
— Зўрсан-ку

Анвар дафтардан бор кўтариб, болакайга
қаради. Қаради-ю, ҳайрон бўлиб қолди. Бо-
лакай ярим ўтирилганча, икки юз метрча на-
рида, пайкал ичидаги ўқаридан қайрилёт-

Ваторлик принципларига қарагандаги лозимлиги ўз-ўзидадан равшандир. Маъзури бу нум ижтимоий аҳамиятга эга бўлган муаммоларни ҳал қилишда кенг меҳнаткашлар оmmasига таяниш лозимлигини назарда тутadi. Бу эса иқтисодий соҳамизнинг ҳам лозим таъшилотлари учун муҳокамалар, конкурс шиллари ўтказиш практикасини кенгайтириш, иқтисодий ҳаракатга эга қарорлар қабул қилишда ошқорлик принципларига амал қилиш лозим, демекдир.

ЖАМИЯТИМИЗ ҳаётининг ҳозирги ривожланган социализм босқичиди-
меъморлар ва қурувчиларнинг фаолиятидаги асосий ўналиш совет кишиларининг меҳнат қилишлари, дам олишлари учун зарур шарт-шароитларни яратиб бериш-
га даъват қилинган. Бу қў-
лишни социал вазифани ҳал
қилиш учун меъморчилик-
ни, биринчи навбатда, омма-
ви қурилиш ишларини та-
омиллаштириш керак бўла-
ди.

Ана шу фикрларнинг ҳаё-
тда тантана қилиши учун
марксча-ленинча танқид
принциплари позициясида
туриб қурашқоқ керак. Бу
меъморчилик практикасига
тўла тааллуқлидир. Негани,
шаҳар ва қишлоқларимизда
оммавий қурилиш ишлари
авж олдириб юборилган ҳо-
лати қуилларда турар-жой
меъморлиги сифат жиҳатдан
мамллатимиз шаҳарсозлиги
енг яхши намуналаридан
ордада қолмоқда. Бунга асо-

ийн саабид индустриал импор-
тационизмизда махсулот
ассортиментининг чеклан-
галлигннга эмас, балхи шу
билан бирга, кўпгина мей-
морларнинг типовой лойиха-
ларин амалда татбиқ қилиш
ишнга иккинчи даражаали
вазифа деб қарашлари бил-
лан ҳам изоҳланади.

Баъдий жиҳатдан мукам-
мал турар-ғой комплексла-
рини вуқудга келтириш
учун меъмдоран архитекту-
ра композицияси санъати
принципларини яхши билиш,
меъмдорлик шакллари ву-
қудга келтирилиши замона-
вий, новаторлик усулари-
ни, маҳаллий, прогрессив
анъаналарни пухта эгаллаш
талаб қилинади. Меъмори-
нинг касбий маҳоратини
оширишда унинг ижодий тай-
ёргарлиги муҳим аҳамиятга
эгадир. Шу боисдан ҳам
меъморчилик олий ўқув
юртларида шаҳарсозлик эс-
тетиқасига доир назарий ва
амалий фанлар ўқитилиши-
ни янада яхши йўлга қўйиш
зарур.

Бу ерда яна бир масала устида алоҳида тўхталми зарурати туғилди. Гап шундаки, бугунги кунга келиб, кўпгина меъморларимиз ўз малакаларини оширишга муҳтожлик сезмоқдалар. Уларни архитектуранинг бадний ифодалилик муаммоларини ўз ичига олган меъморчилик-шаҳарсозлик фанининг, лойиҳашилоқнинг сўнгги ютуқлари билан таништириб бориш зарурати туғилмоқда. Худди ана шундай малака ошириш курсларини, уч-тўрт ойга мўлжалланган программа асосида Тошкент Политехника институтининг архитектура факультети қошида очилиб мақсадга мувофиқ бўлиб, машғулотларини олиб бориш учун штатли педагоглардан ташқари, Тошкент ва Иттифоқимизнинг турли шаҳарларидаги етакчи олим ва мутахассисларни таклиф қилиш мумкин.

Меъморчиликдаги энг яхши тажрибаларни умумлаштириш ва пропаганда қилишда матбуотнинг аҳамияти беқиёс. Шундай экан, меъморчилик муаммоларини ёритишга бағишланган мақолаларнинг савиясини кескин

М. Турғунбоева номида
Давлат халқ раёс ансамбли
салқ артисти Маъмура

Мезморийлика доир кон-
курсуларингн системали ўт-
казиб турилиши шаҳар ва
қўшнқоларимиз мезморий-
лигини таомиллаштиришга
хизмат қилади. Ўзбекистон
ССР Архитекторлар союзи
ва республика Госстрой
бундан кейинги ўтказиладиган
конкурсу тематикасини
кенгайтиришлари билан бир-
га, конкурсу лойиҳаларини
қийсий таҳлил қилиш, сов-
ринли ҳалломаларини қим-
матини аниқ асослаш прак-
тикасини жорий этишлари,
конкурсу натижаларини мат-
буотда кенг ёритишга эри-
шишлари керак!

Ўзбекистон Архитекторлар
союзи билан Рассомлар со-
зи ижодий алоқалар, ҳам-
корликда конкурслар ўтқа-
зиш бўйидан борилса, айни
муддао бўлур эди. Чунки
ана шу конкурслар орқали
мезморлик ва монументал
санъат синтезига эри-
шиш, дизайн проблемасини
ҳал қилиш шаҳар ва
қийлоқларимиз қиёфасини
олдиндан белгилаш мумкин-
лиги ҳеч қачон сир эмас.

...хизмат кўрсатган «Баҳор»
...нинг раҳдосаси, Ўзбекистон»
...гашева.
С. МАХОМОВ фотоси

6 УГУНГИ кунда опера лаҳзаларини беришга ҳа-
ҳам санъатининг бошқа қи-
ларча турлари сингари го-
ҳи ҳаётнинг ҳақиқатини
тароф тоғирмасдан, равшан
диалогларни кескин баъ-
да саҳнага қўямасдан иш-
илмайди.

Ўзбек опера санъати у-
стازلари ҳам классик операмиз-
мизналарини сақлаган ва
инновалантирган ҳолда замон

лаҳзаларини беришга ҳа-
қат қиладилар. Операнинг
ҳаҳармонлари яқинлашиб ке-
лаётган ёҳудий замон а-
ғов далголарига тушиб қо-
ли, ўз мақсад ва голарини
аниқроқ тасаввур қиладилар.
Операда Солиҳовга ҳам, Ғо-
фир ҳам, Ҷамиля ҳам, ўзи-
кесил тўғҳамда келиш керак
булганда, ўзининг ҳаётдаги
урлини равшан қурадиган

таҳкам вокал қобилиятли
тажрибали артиста Ди-
ром Юсупова Гўлбаҳор
қўлидаги шундай асосий
туҳуни фойдаланган, тоғир-
тоишга муваффақ бўлди.
бу унга кейинчалик ҳаҳ-
мон ҳис-туғҳуларининг ў-
хос кичик оламни (ақл-
ҳос шайхасида) гавдалан-
ришга имкон берди.

Операдаги мингбоши

юяни ёркин ифодадларини
юяни мақсад аниқ белги-
лаётган, ўтмишнинг ҳақромо-
наро воқеалари, замондош-
лаимиз жасорати акс эттири-
лаётган асарлар яратилиши
лаимот эттирмоқдалар. Р. Ҳа-
матовнинг «Зулматдан зия»,
Р. Мусоевнинг «Мангулик»,
Р. Зокировнинг «Дуэль», Р.
Абдуллаевнинг «Садокат»
опералари шулар жумласига
киради. Ақида бўла саба-
лаи композитор Нури Зоки-
ровнинг Самарқанд опера ва
балет театри шахсидна ре-
жиссёр И. Марнов, дирижёр
Р. Ёқубонов, расмди Д.
Сафоев ва хормейстер В.
Сариев томонидан қўйилган

Нурӣ Зокировнинг ва либ-
етто муаллифи, таниқли
лим Мамажон Раҳмонов-
нинг ички олами бутун бор-
лиғи билан намоён бўлади.

«Уйғунш» ораси
даъизмнинг машҳур «Бой ила
измизм» драмиси асосида
ратилган.

Ҳамзанинг бу драмиси
индан ҳам бақувват асар.
индаги образлар ўзининг
чиқарилишга кўра му-
какка ва туянида. Уларни
бир бутун уйғунлига саҳна-
да чиқиб тоҳо катта
драматик театрларнинг, кў-
ра режиссёрларнинг ҳам қў-

А. Эргашевнинг қўлини
лик-антёрлик қобилияти
индидили вазиятларни до-
имий равишда ҳаракатла олиб
киришга имкон беради. Со-
лиҳбў образининг спектакл-
даги вазифаси саҳнадан-саҳ-
нага ўсиб боради. Лекин Со-
лиҳбўлар дунёсининг, хом-
халларнинг ҳалокати, ин-
чунинча Тоғи ва Ҳислати со-
монидан аввалдан белгилан-

терин яратишда Ҳамзани
инқилобий қўлиндари оха-
ларидан фойдаланган. По-
позитор оҳангларнинг ич-
уйғунлигини ривожлантири-
уларга матно ва товуш я-
ҳатидан мазмундорлик, қў-
кирралилик, бир қадар ре-
зийлик бахш этди.

Албатта, Н. Зокровни
партизурасида ютулган
бир қаторда камчи-

дан келиши қийин. Шайхон И. Зокиров ва М. Раҳмонов шончли қатлаш ва барча оявий қатламларни сақлаб ҳолда шондорли музика ва саҳна асарлари яратиб улаваффақ бўдилар. Муаллифлар операда ёрқин адабий-музикавий образлар яратдилар. Улар опера ва музикали театр қонуналирини ҳисобга олган ҳолда, ўз диққатларини Ҳамза драмсининг асосий моҳиятини, асарнинг «квинтэссенция»сини чиқишга қаратдилар.

М. Раҳмонов ва Н. Локи-
овнинг новаторлиги шунда-
ки, улар ҳозирги замон опе-
ра санъатининг қондаларига
аянган ҳолда ўзбек опера
рамаатургиясининг чегарала-
рини кенгайтирдилар, унга
нги бадний-эстетик қатлам-
ларни жойлаштирдилар.
лар операсида ортиқча ёки
ераксиз ўрин йўқ. Спек-
аклдаги муסיқий-саҳнавий
бразлар ниҳоятда табиий,
аҳнада рўй бераётган барча
оқеалар, импонарий. Муал-
ифлар, томошабиннинг диқ-
атини бош қаҳрамонларга—
офир, Жамила ва Солиҳ-
ойга қаратадилар. Қаҳра-
монларнинг ички дувисид
учур кириб бориб, куз ў-
ғиминда улар шахсиятининг
тутун сир-асрорларини очиб
ашлайдилар. Қаҳрамонлар
хиятининг замон бўлиш

дар ҳам борки, улар музикаи драматургияда билиниб қолган. Маълум, Фохри Камиланинг охири учрашувда (иккинчи парданинг иккинчи кўрилуши, «Хаврлашув дўсти») қаҳрамонлардаги, айниқса, Ғофидраги маънавий кулчлари намоён қилишга эриша олмаган. «Сурчун қилишга ҳаёсиз»да (иккинчи парданинг иккинчи кўрилуши) ҳам либретто муаллифи композиторга яхши ва кучли матний асос беришга қарамасдан, Н. Зокиров халқ синдий энгининг ҳаққоний уйғонинин, унинг ғазабкор норозилигини ва, нисҳат, халқ омавий қўғоғининг етарлилик кўрсата олмаганини

Бундай камчиликлар актёрларда ҳам учрайди. Либретто замирида яширинган иккинчи план актёрлар А. Эргашев, И. Аҳмедов ва Г. Муҳамедова томонидан ҳамма жойда ҳам англаб юзгага чиқарилмаган.

Шунинг таъкидлаш кераки, Ф. Ёқубовнинг Н. Зокиров партияурасидаги таърибли ва истеъдодли дирижёрини қўли талаб қилинадиган лаҳзаларни муваффақиятли чиқаришга эришган.

Постановкачи рассом Д. Сафаровнинг саҳна безаклари яхши таассурот қолдиради. Рассом турмушга чуқур кириб бориш билан бирга, ўз ранглари орқали замоннинг руҳи ва каффитияни, инқилоб момақалдиригининг ақни-лабига келаетганини ҳам кўрсата олган.

«Уйғониш» операси энди-гина ўзининг саҳнадаги ҳаё-тини бошлади. Ишончимиз қомилки, Самарқанд опера ва балет театри асар усти-даги ижодий ишни давом эт-тиради.

Аҳмаджон РАҲИМОВ

ХАМЗА номидигч Ўзбек давлат академик драма театри коллективининг иккинчи йўли эркин санифкалора бой. Кунликча театр инкод китоби-га яна бир шундай ажойиб саҳифа бетилади. Ўзбекистон ССР халқ зувчиси Саид Аҳмад пьесаси асосидиги «Келдилар кузғолони» спектакли беш юзинчи марта намойиш этилди.

Биз асар авторига, спелтакли жидкорларининг барчаси янги-янги муваффақиялар ёр бўлсин, деймиз.

СУРАТДА: Фарондоннинг рилла Зайнаб Садриева.

Наманган облаstda Улуғ Ватан урушида ҳалок бўлган жангчилар номини абадийлаштириш, Ватан уруши шайстоқчилари ва Совет Иттифоқи Қаҳрамонлари кўрсатган тарихий жасоратларини улугʻлаш юзасидан кўп йиллардан буюن самарали иш олиб боришмоқда. Наманган шаҳридаги область Қанговар шон-шўҳрат уйи меҳнаткашларининг ва Ёшларнингизин муқаддас юлғига айланган.

Бу иш республикамиз кинематографчиларининг ҳам диққатини ўзига тортди.

1983 йил бошида «Ўзбек-телефильм» студияси режиссёри Абдор Қосимов ва оператор Олег Юсупов Марказий телевидениенинг буюртмаси билан Георгий Богман сценарийси асосида Наманган облаstdaги Совет Иттифоқи Қаҳрамонлари Абду-

саттор Раҳимов, Солиқов Аҳмад, Набижон Мингболов, Милал Фаёзов, Фаёулло Ёлдошев ҳақида ҳикоя қилувчи «Даврларни боғловчи ҳалқа» номли ҳужжатлиқ телефильм яратишга киришган эди. Ҳозир ана шу намунали телефильмниш бўлиб, Марказий телевиденига топширилди.

Улуғ Ватан уруши йилларида Москва, Киев, Ленинград, Минск, Волгоград шаҳарларидаги қаҳрамон шаҳарлар киносозчилиш, Рейхстагнинг ёроқ тикиш чоғида олган ҳужжатлиқ ленталардан омиқкорлик билан фойдаланишга илғилини фильмга катта маъмул ва жанговар руҳ бахш этган.

Мазкур телефильм якуниларда Марказий телевидение орқали намойиш этилади.

Р. ЮСУПОВ

СОВХОЗДА БАЛЕТ МАКТАБИ

[illegible]

Узбекистон ССР халқ артисти Тўйчи Орипов таълими Шайбойиҳон қаришдан, кишиларнинг оқибатини қаридан фойдаланишига уста шахс. Бу хуСУСИЯТЛАРИ БОСҚИЧЛИК ИШЛАРИНИ ДИН НИ ҚОБИДА ОЛИБ БОРИШИ, ЗУХРАБЕГИМ ВА МАХМУДХОННИ АЙБЕР

Суратларда: «Юлдузли туилар» спектакли-
дан кўринишлар: Бобур—Ўзбекистон ССР
халқ артисти Е. Аҳмедов, Хумоюн—артист
Т. Муминов (чапда) ва Бобур (ёш пайти)—
Е. Саъдиев, малика —Р. Аҳмедова.
К. РОМЕЕВ фотолари

шунчаки бир ваъзот эмас
Беҳад чеккан азоз ҳақибат
қилган хатолари ўқибат
афсу-надоматига қўли
ёниб галдирди. Унинг сўзла-
ри томошанин Узига бу
тунай роҳ қилиб олади
Шуниунг ушун қилмоқ «Во-
бурно» афсу-на бир ва
рашад ўқиб бошларкан, то
мошанин ҳам унга қўшили-
ётганидан булад ҳуюмоқ
Забеканин Ленин комсо-
мили мукороти — «Зурати
Теша Муминов» — «Вобуро-
на»ни гоҳ голибона, гоҳ ма-
лубона, гоҳ заъкланиб, гоҳ
маъсалибон, гоҳ ҳайжонли-
ниб ўқиб, диққатини ала-
бига татмоқин тоғтиб оли-

Вирок спектаклининг базисини ўзинида уюлган Бобур — шoirи психологияси тўла-тўғиб очилган деб бўлмади. Чунки бу келтирилган шетрлар дақиқий ижод жараёнидан кўра деярлик чиймади. Улар маълум бир шароитда ош берган ҳолатлар, тургилан фикрлар баънига айланган, олиндиндан ёзиб қўйилган тайёр намуналардай таассурот қолдирди.

Спектаклнинг постановкаси режиссери Забегиннинг СССРдаги хизмат кўрсатган артисти, адиб ва журналисти ССРСА раъиси Баҳодир Пулдошев, «Юлдузли туналар» спектаклининг жонли ва ҳаётий чиқишида бу истеъдодий шахна устасининг маҳорати яна бир нарра намоян бўлди.

Саҳна декорацияси постанованинг умумий руҳига жуда мос. Воқеа қайси дарда, қайси ерда, қайси ўлкада, қандай шароитда, қандай муҳитда бўлаётганлиги манзаралардан, жиҳозлардан, оқи-оқидин кўриниб туради. Саҳна безакларининг асар руҳига жуда мос келишида постановачи rassom Георгий Бриннинг хизматларини алоҳида таъкидлаш лозим.

Тарихий темадаги бу спектаклни замонамиз хизматига деб бемалол айтиш мумкин. Асардаги характерлар мангичидан келиб чиққан, тугўларимизни тугўга, келтирадиган босқинчилик ғурушлари хозирда уруш оловини ёқишга уринаётган империалистларга нисбатан қаҳру газамимизни янада оширади.

«Юдузлик тунлар» спектакли узоқ йиллар томошадон бийҳажона соладиган, унинг қалбига эзгу тугўларни ўғотадиган теран саҳна асарига айланди, деган умидимиз.

Баҳодир ҒУЛОМОВ.

ХАМЗА номдагч У. Зайниевнинг давлат академик драма театри коллективининг иккинчи кўли ёркин саҳифаларга келди. Кунинча театр ижод кити-га яна бир шундай ажойиб хифа битилди. Ўзбекистон ССР халқ аъзувчиси Саид Мадриднинг мад пьесаси асосидаги "Қўллар кўзғолони" спекта-

ҚАҲРА

ҲАҚИДА

Наманган областида У. Батан урушида ҳалок бўлган жангчилар номини ёдидиштириш, Батан уруши широкчилари ва Со. Иттифок Қаҳрамонлиқ кўрсатган тарихий жасоратларни улуғлаш юзасидан йиллардан буён самараниси олиб борилюқда. манган шаҳридаги обла. Жанговар шон-шухрат меҳнатқашларини ва

Сирдарё область, «Оқтин» районидан «СССР Йилгиси» совхози Мадан саройида ўнга яқин тўта ишлаб турди. У ерда васкор расмолар, ашуларлар, халқ амалии санъихлосмандлари таърибиаустозлар ёрдамида санъирдарилари ўрганмоқдалар.

беш юзинчи марта намо
этилди.

Биз асар авторига, с
такъл ижодкорларининг ба
сига янги-янги муваффақ
лар ёр бўлсин, деймиз.

СУРАТДА: Фармонбён
лида Закиб Садриева.

МОНЛА

ТЕЛЕФИЛМ

Улуттук саттор Раҳимов, Солиқ
Алашев, Набижон Минибоев,
Михайл Фаёзов, Файзул
Йўлдошев ҳақида ҳикоя
этувчи «Даврларни боғла-
ҳалқа» номли ҳужжат-
телефилм яратилга кир-
ган эди. Ҳозир ана шу ри-
ли телефилмни ишлаб бу-
ниб, Марказий телевиде-
га топширилди.

Улуғ Ватан уруши йи-
рида Москва, Киев, Лен-

град, Минск, Волгоград би қажрамон шаҳарлар озод қилиш, Рейхстагга фироқ тикиш чоғида олин ҳужжатли ленталардан оморкорлик билан фойдаланганлиги фильмга катта аҳамият ва жанговар руҳ билан эътибор берилган.

Мазкур телефильм янги кулларда Марказий теледидеи орқали намойиш қилинади.

Р. ЮСУПОВ

БАЛЕТ МАКТАБИ

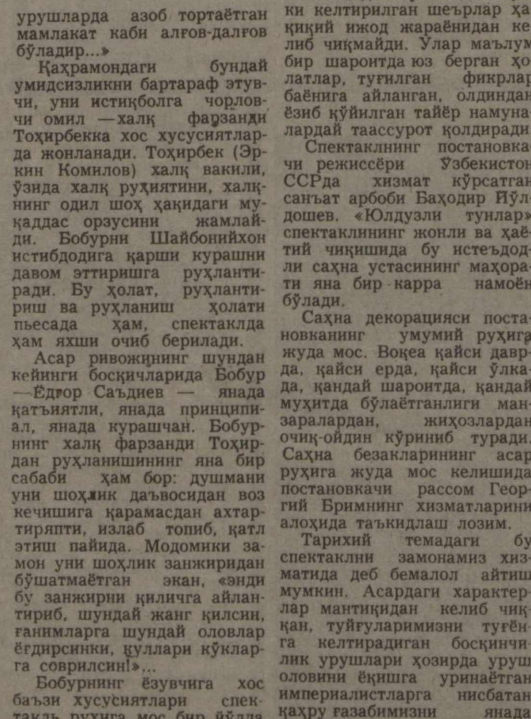
Балет мактабида ягона балет мактабига олинган. Бу ишнинг асосини қўйишга режиссёрлар билан юртимизнинг асосий балет труппалари тибриб келган Елена Алиева, Мария Мамедованинг ҳамадонининг хизматлари катта бўлди. Ёшларга таълим беришнинг янги усули фис санъат сирларини ўргатишда. Соҳовиқ мунарипти бу ишга катта аҳамият берилган.

М. Турғунбоева номидаги хизмат кўрсатган «Баҳор»
Давлат халқ рақс ансамблининг раққосаси, Ўзбекистон
халқ артисти Маъмура Эргашева.
С. МАҲКАМОВ фотоси

Суратларда: «Юлдузли тунлар» спектаклидан кўринишлар: Бобур — Ўзбекистон ССР халқ артисти Ё. Аҳмедов, Ҳумоюн — артист Т. Мўминов (чапда) ва Бобур (ёш пайти) — Е. Саъдиев, малика — Р. Аҳмедова.
К. РОМЕЕВ фотолари

кузимиш унгидан кино лента-
лидай ўтиб боради; қахра-
мон умри ниҳонсига етай
деб қолган дамлар... Умр бўй
и ёзган асари — машхур
«Бобурнома»сини ўғли Ху-
монига яхши тилаклар бил-
лан топишаркан тилаклари-
да Бобур (Ёқуб Аҳмедов)

